

SEMANATORUL

ORGAN INVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și administrația
Școala primară Nr. 2 Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei nual

Credință... și muncă Săptămîna cărții

de Eugen Răducu

În acest an s'a întâmplat ca sfârșitul muncii școlare să aibă o sărbătoare a țării, destinată tineretului Român.

S'a mai făcut și o sărbătoare la Universitatea din Cluj cu o înaltă semnificație pentru idealul nației Românești.

Sărbătoarea de 8 Iunie va rămâne o zi națională în care M. S. Regele Carol al II s'a reunit cu țara Sa.

Din ceasul, în care a coborât la noi, un gând I-A stat înfipt în suflet: Să înoască țara, să-i transforme sufletul și să-i croască o soartă mai bună între popoare.

Priviți copiii țării în ziua aceasta! Oriunde, la munte sau pe vale, în sate sau orașe într'un gând, în același minut toți se închină mărturisind: „Credință și muncă pentru țară și Rege“.

Ansamblul de ordine, de entuziasm și de bucurie învederează măreția zilei de mâine. Acești copii vor fi ostașii țării și straja de viață a ei oriunde se va aprinde focul aspirațiilor de neam, sub sfânta deviză pornită: „Credință și muncă pentru țară și Rege“.

Un băiețel de 3 ani, fiu de învățator, apostol anonim al nației, se înțepenește în fața oricui, cu călcăile lipite și cu mâna înălțată, rostind o prezentare: !! Sunt stăjelul Ovidiu... din satul... gata la datolie. Tănătate. Deviza stăjelului este: credință și muncă pentru țară și Rege. Sănătate!

O tresărire a sufletului național s'a produs din adâncurile prunciei și se înalță fulgerător pe firmamentul țării.

Trăiască Marele Străjer.

Ziua de 8 Iunie ne aduce în minte, fără să vrem o întrebare: Cine a transmis așa de profund deviza de înnoire?

Cine a purtat-o și cine a încrustat-o în viața pământului românesc?

Cine a adunat sufletul copiilor țării, în acest minunat sobor de simțire?

La execuția de mișcare a zilei de 8 Iunie, cu toți copiii țării pe o unitate de exerciții și de credință, se etajea-

ză munca entuziastă a învățătorului român.

Jos, la temelie sufletului nației, învățătorul a ajuns singur prin misiunea sa, singur lucrează, singur transformă și construiește după dictonul Marelui Străjer, Care ca nimeni altul tot singur și El s'a adresat direct învățătorimei în ziua de 8 Iunie 1936. Atunci a vorbit „dela suflet la suflet“ și temelie de reconfortare sufletească s'a așezat în viața populară a țării.

În clipa aceea s'a rostit un legământ sfânt între Rege și învățatori și el s'a transmis în duhul întregului popor românesc. Misiunea învățătorilor s'a inobilat iar de atunci în viața țării plutește fără zăbavă și fără contenire „Credință și muncă pentru țară și Rege“.

Năvâlnica deviză rostogolește în calea ei toate șoptirile, toate tendințele și toate hotărârile căci Marele Străjer a sorbit împărășania din altarul țării și a transmis-o poporului Său prin ucenicia simplă și fără prihană a învățătorilor români.

Hristos Domnul și Carol Rege au fost fericiți când și-au ales misionari printre pescari și printre învățatori. De aceea au izbutit în credință... și muncă!

La festivitatea dela Universitatea din Cluj, produsă Duminică 13 Iunie, M. S. Regele și-a înnoit mărturisirea de credință pentru dezvoltarea civilizației românești. Salvarea neamului nostru atâră de felul cum vom desvolta în mod mai sănătos satul și pătura țărănească... Am învățat să cunosc un alt țaran decât acela din cărți, un țaran pe care numai două elemente au posibilitatea de a-l întrezați: „învățătorul la școală și ofițerul instruind recruții“.

Aceasta e chezașia ofensivei regale în dezvoltarea specificului românesc. Învățatori, înainte cu credință și muncă pentru țară și Rege.

—OXXO—

În fiecare an se organizează „săptămîna cărții“ cu scopul de a se desvolta și la noi, ca în alte părți gustul de citit, gustul selecționării cărților bune de cele rele, precum și deprinderea de a citi cât mai mult. Cum marea masă a poporului nostru nu îndeplinește cu prisosință nici una din aceste trei cerințe și cunoscînd că ele sunt absolut necesare în scopul promovării culturii, socotim inițiativa înființării săptămînii cărții de-o importanță capitală.

Dar, deși ideea a fost măreață, aplicarea ei a lăsat și lasă de dorit. La o inițiativă așa de frumoasă trebuie să corespundă o organizare serioasă, pentru ca să putem să așteptăm rezultatele dorite. Așa cum s'a procedat pînă acum în ceiace privește organizarea săptămînii cărții, s'a putut constata că nu s'au obținut rezultate strălucite.

Din cîte am observat cu ocazia „săptămînii cărții“ organizată în ultimii ani, voi enumera, mai jos, cîteva constatări urmate de propuneri și sugestii.

Constatări:

1) Săptămîna cărții s'a înțeles ca o simplă formalitate fără a i se da importanța cuvenită; s'a rezumat la o simplă reducere cu 20% a cărților literare.

2) La sate s'a încercat a se trimite cărți, (cu prilejul săptămînii cărții din 1935) prin factorii poștali, fără a se ține seama că acestora le lipsește pregătirea necesară în acest sens cit și cultura.

3. Nu s'a făcut deloc apel la intelectualii satelor cari pot aduce contribuții însemnate în ceiace privește organizarea săptămînii cărții cit și în privința răspîndirii cărților bune printre săteni. Acolo unde intelectualii satelor — și sunt foarte puține cazuri — au pornit singuri la organizarea săptămînii cărții, s'au obținut rezultate strălucite.

4) Reducerea cu 20% a cărților literare s'a dovedit prea neînsemnată în raport cu prețurile extrem de exagerate, fapt care a contribuit la vînzarea unui număr foarte mic de cărți.

5) Nu s'a făcut nici o reducere la cărțile științifice, pedagogice și filosofice, care sunt mai scumpe decît cele literare.

6. Nu s'a dovedit un interes deosebit pentru săptămîna cărții care trebuie să constituie o adevărată sărbătoare.

7) Nu s'au organizat cît mai multe expoziții pe județe, plăși și comune, pentru ca în felul acesta să se poată desvolta gustul și interesul pentru carte.

Propuneri:

Ținînd seamă de constatările de mai sus, cred că pot fi luate în seamă următoarele propuneri și sugestii:

1) Săptămîna cărții să constituie o sărbătoare de gloriificare a cărții bune.

2) Să se organize această săptămîna, pe viitor, cît mai bine și cu cît mai multa bunăvoință.

3) Săptămîna cărții să se organizeze în fiecare sat cu toți intelectualii, cari, cu toate ocupațiile, vor găsi cîteva clipe libere și pentru realizarea și triumful acestei mărețe opere culturale.

4) Să se organizeze expoziții pe județe și chiar pe comune și sate, la căminele culturale unde există; iar unde acestea nu sunt la școlile primare, cunoscînd că aproape totdeauna cartea trebuie să fie legată de școală. E necesar să creiem interesul pentru cartea bună și pentru acest lucru trebuie să ducem cartea — după țaran, ca mai apoi, să vină el după carte. Acest lucru trebuie să-l avem în vedere, în primul rînd, cu prilejul săptămînii cărții.

5) Să se leftinească cît mai mult cărțile. Astăzi, cartea e un obiect de lux și foarte puțini pot să și-o procure. Am constatat cu prilejul săptămînii cărții, că majoritatea cărților care se vînd atunci sunt cumpărate numai de intelectualii. Dar, rostul săptămînii cărții nu e numai pentru intelectualii ci mai ales pentru săteni, pentru că intelectualii, de bine de rău, au un interes format pentru citit.

6) Să se facă reducere de 50% și nu de 20% asupra tuturor cărților spre a se veni și în ajutorul intelectualilor cari au nevoie și de cărți filosofice, pedagogice sau științifice. Reducerea de 20%, s'a dovedit inutilă deoarece acei care vor să cumpere cărți mai multe obțin aceiași reducere și cînd nu e săptămîna cărții, dela librăriile editoare.

Dacă va fi bunăvoința și înțelegere, dacă se va ține seama de scăderile constatate și de propunerile aduse de cei bineintenționați, sperăm, ca viitorul să ne aducă o săptămîna a cărții reală nu fictivă, cum a fost pînă acum.

I. Lupu-Rîșlețu

Marile chestiuni biologice de la Darwin și până în zilele noastre

II

Trad. după J. Anglas
Dr. în științe și medicină

Un alt subiect ce îl încurcă a fost pentru el descoperirea în insulele Galapagos a numeroase specii de apariție relativ foarte recentă, „quasi-contemporane“.

El trebui deci să creadă că noile ființe au luat naștere din variația altor forme — și aceasta printr-o modificare rapidă, — sau, că ele sunt obiectul unei creațiuni recente? ... Sufletul lui se scârbi ca să conceapă o asemenea operațiune miraculoasă și dându-se înapoi din fața acestor chestiuni, rămase tot timpul nehotărât.

Totuși opera lui științifică subsistă; ea ajută progresul ideilor pe care el credea că le combate și pe cari valoroasele sale observațiuni și culegeri de fapte, — dacă nu luăm în considerație concluziile lui vicioase — le-a stimulat în mod simțitor. Dealtfel se știe că faptele culese din observație își păstrează valoarea lor ajutând ca unele teorii să evolueze, perfecționându-le, când sunt mai aproape de adevăr, ori lovindu-le, făcându-le să dispară ca să facă loc altora.

Darwin însuși, nutrea pentru Agassiz, o simpatică admirație; frumosul spirit de toleranță și de dreptate, în fața unui demn adversar, face ambilor opozanți, cea mai mare onoare.

Vreme de vre-o douăzeci de ani, opinia științifică a fost împărțită.

Evoluționiștii convinși urmași (traseră) cu grabă prematură arborii geneologici, pentru întreg regnul animal, înlocuind cu artificialitate prin ipoteze, verigile necunoscute, provocând astfel neîncredere în spiritele mai fricoase, sau în cele mai prudente.

Dintre aceștia a fost și Lacaze Duthiers, a cărui notorietate în Franța începe atunci când Agassiz este în declin (1873).

Lacaze-Duthiers, profesă mai bine de douăzeci de ani la Sorbona, unde el fu ultimul reprezentant al fixității speciilor și a tradiției lăsate de Cuvier; el a fost un observator remarcabil; prin munca sa personală și prin fundațiunea de laboratoare el dădu avânt în Franța unei științe noi, „Embriologia“, ale cărei rezultate confirmă fără încetare doctrina transformistă.

Cunoștința diferitelor forme de larve, permise să se alipească la origina lor, ființe cari în dezvoltarea lor ulterioară s'au modificat atât de mult, că erau de nerecunoscut așezate lângă rădăcină; embriologia arată cum au fost părinții, speciile de origină, care deci înainte nu vor mai fi presupuse.

Unul din cazurile cele mai tipice care neliniștea pe Agassiz la finele carierei sale, „est celui des Oulres de mer, ou Ascidies. Ce sont des animaux mous, que l'on confondait alors avec des Mollusques“ un fel de scoică ce are o tunică de un aspect cartilagin, însă de o consistență destul de mlădionă, făcută dintr-o substanță specială și care are două silioane, așa cum se vede la multe neamuri de scoici; iar de altă parte o organizațiune foarte diferită de a acestora.

Cum vom clasa aceste ființe bizare? Grație embriologiei s'a văzut înrudirea lor cu peștii și cu celelalte vertebrate, de aci. Aceasta a rezultat din munca lui Kowalewsky și a lui Lacaze-Duthiers însuși; însă acesta din

urmă, neputând face deosebirea între partea dorsală și cea a pântecului, a încercat totdeauna să le alăture de molusce, și aceasta contra tuturor dovezilor.

Embriologia arată că unele molusce, se aseamănă foarte mult cu crustaceele, atât sunt de deformate prin fixație (ex. analiții și brachiopodele). Dezvoltarea larvelor acestor ființe este respectivă, asemănătoare cu o crustaceelor ori a viermilor.

Lăsând faptele, Lacaze-Duthiers, nu s'a lăsat convins.

De o parte, cu toate că era apostolul noii zoologii experimentale, — (pentru a răspunde lui Claude Bernard, care tăgăduia biologiei titlul de știință) el proclamă psihologia în întregime deosebită de fizică și chimie.

Seriile de contradicțiuni, cari surprind, arată forța ideilor preconizate.

Aceasta nu scade nimic din valoarea operii lui Lacaze-Duthiers; elanul imprimat de el științei a trecut și la imediatul său elev, Alfred Giard, la care a fost și mai strălucit.

Tradus de:

Const. Stroe-Dobrogeanu

(Urmare în nr. viitor).

—XXX—

O invenție pentru școala primară

Pedagogia modernă pretinde că predarea învățământului să se facă după principiile școlii active care cere ca copilul să învețe lucrând.

Inspirați de acest eomandament, doi români domnii Vega și Dumitrescu, au inventat un aparat pentru predarea și învățarea regulilor de aritmetică în școala primară în mod intuitiv.

După avizul d-lui profesor universitar C-tin Gh. Antonescu, consilierul pedagogic al Casei școlilor care a recunoscut garanții de seriozitate aparatului, a fost experimentat în mai multe școli primare cu rezultate satisfăcătoare iar Ministerul Educației Naționale supunându-l spre examinare Consiliului Inspectorilor G li ai învățământului primar a constatat că acest aparat poate fi utilizat cu folos în școala primară elevii putând învăța în mod sigur formări de numere întregi și zecimale transformarea numerilor întregi în zecimale precum și transformările sistemului metric (metrul, litrul, gramul, metrul patrat, metrul cub).

În pavilionul româniei dela expoziția din Paris pe lângă celelalte produse românești, va face cinste această unică inovație românească în domeniul învățământului.

Față de seriozitatea invențiunii și de recunoașterea oficială a utilității ei, ar fi de dorit ca ministerul educației naționale să se ocupe efectiv de utilizarea ei în școala primară.

(din „Buna Vestire“)

Epigramă

D-lui G. D. Dumitrescu

Autorul volumului „Cenușă sfântă“.

C'o fi „sfântă“ ori „păgână“
Poezia ta, ignor;
Dar că e „cenușă“, știe
Orășicare cititor.

Diana

Sănătate și școală

Reușita învățământului depinde de condițiile materiale și morale a acelor cari participă la acest proces: învățător și elev.

Ne oprim asupra secundului, școlarul.

Ca unli ce suntem în măsură, putem spune că dacă nu este mare numărul celor ce trăesc în mizerie, sunt extrem de mulți cari trăesc în sărăcie: n'au ce să mănânce spre a îndestula calitativ stomacul, n'au cu ce să se îmbrace, spre a-și feriți mădularele de asprimile vremii.

Interogând copiii asupra hranelor, răspunsurile au fost în majoritate de 95%, c'au mâncat praz, cartofi copti și cartofi fierți cu mămăligă, cu excepția unuia — dar sunt mulți — care printre alte delicii — urzici și ștevie — au mâncat și mănâncă „friptă cu oțet“.

Curios de-a afla rangul acestei mâncări în completul gastronomic, aflu imediat ca-i mămăligă coaptă duminică în oțet de prune. Nu lipsesc nici murăturile.

Poate spuneți c'asa se mănâncă în post; nu domnilor, așa se mănâncă aproape tot anul în satul meu și satele vecine ce le cunosc. C'or fi multe altele, banuți. Se termină prazul, vine măcrișul, foile de varză și câte alte verzi-ciuini aduse de vară. Regim vegetal, regim comestibil, cu atât mai bine, vor exclama igienisții. Puși în situația numiților, sunt sigur c'ar prefera să moară intoxicați cu alimente din regimul animal, decât s'ajungă sfinți umblători, cu silueta construită din oțet.

Sătenii mei, au terminat purcelul până la Sf. Ion, căci sunt numeroase familiile săracilor; capra n'a jătat, iar ouăle le trebuiese să cumpere gaz și sare.

Privesc înspăimântat cum copii gazdei mele, mănâncă ștuci de mămăligă goală, sărată; mușca cu atâta foame de crezi c'a sosit vremea celor 7 vaci slabe din visul Faraonului. Sănătatea le-o banuți: au niște burți cât tobele, fața palidă și ochii duși în fundul capului. În sat pelagra-i la putere.

În casă, o iarnă întreagă tovarăși cu purcelul, pe care numai blânzii miei au scos din posesie, spre a-i lua locul. Am rămas uimit văzând pe drum mulțime de godaci evadați și evacuați odată cu sosirea primăverii.

Acesta-i mediul și halul în care trăesc mulți din școlarii noștri. Ce să facă la școală un subnutrit? Li privesc în fața slabi, mucoși, cu ochii păneniți și fața verzuie. Incepem incursiunea în materiile de învățământ. Sunt atenți, bunăvoință, inteligenți, dar nu sunt capabili d'un efort puțin îndelungat; în sborul de înaltă tenziune, li se moaie aripile, obolesc repede. Recreația.

Cauza? Slabul coeficient de robusticitate din pricina subalimentării. Soluțiile? Nu depind toate de noi. Sărăcia se moștenește din tată în fiu, cu tendință de rapidă creștere.

Sunt tot mai mulți sătenii ce îngroasă numărul proletarilor agricoli. Cu fiecă nou născut, spectrul imputinării peticului de pământ, crește. Să cumpere pământ? De unde bani? Să nu mai facă copii?

Unde ar ajunge nația dacă bunii și blânzii creștini și'ar sugruma progeniturile? „Țărani n'au ajuns la acest grad de civilizație“! Câți vrea. Dumnezeu, atâți fânci are, Soluția sărăciei, o are statul. O nouă improprietare a familiilor numeroase și sărace.

Ce putem face noi? Sfaturi și control energie în privința curățeniei: la școală și acasă. Neștiința corolarul sărăciei, ține'n tembelism pe toți sătenii. Nu deschid ușile și ferestrele spre aerisire, se curăță la intervale îndelungate. Râia e supremul argument.

Nu știi să gătească mult din puținul ce-l au.

Nadăduim că sistemul școlilor de gospodărie se va generaliza curând, ca fiind singura soluție salvatoare care să pună capăt murdăriei și neștiinței în ale gătitului. Atunci familia ne va da copii sănătoși, robusți rumeni la față și cu puțința de efort susținut. Nu este o întâmplare că inițiatorul cursurilor de gospodărie este un învățător. El a văzut pericolul degenerării în satele românești și cel dintâi a luat măsura cursurilor gospodărești.

Raportul dintre sănătate și școală? Dar cine-și poate imagina că se poate una fără alta?

Se completează, se condiționează reciproc.

N'au spus anticii adevărul ce-a dominat veacurile, că mintea sănătoasă-i în corp sănătos?!

I. A. Chirîtescu

Învățător—Mușcel.

—xxx—

Ecoul cântului sublim

Numai odată am auzit
Pe-ai cântarea dragii...
Și ca din somn eu m'am trezit
Cum se treziră fagii.

Romanța ei în vânt sbura
În valuri dulci și ncețe,
Că inima îmi tremura
Cuprinsă de regrete.

Și ca răspuns, un cântec nou
Îmi flutură pe buze,
Și dela plaiu venea ecou
Șoptind pîdenet muze.

Acuma singur mai străbat
Pădurile bătrâne,
Pe unde-odată am ascultat
Romanța mândrei zâne.

Voi fagi, voi pini și voi molifiți,
Un vânt de vă surută,
Cântați dulceag și-mi amintiți
Iubirea mea trecută!..

Iar voi izvoare—ape reci—
Ce murmurăți întruna,
Pe ale plaiului poteci
Eu singur trec acuma...

Și norii trec deasupra mea...
Plutesc ca negre pânze...
Pe vânt scrisori trimite ea
Sunt: galbenele frunze.

Cu slove palide e scris:
„Tristețe“... iar „tristețe“...
Și toamna 'mi pare că-l un vis
În plină frumusețe.

Gh. I. Perdichi

—xxx—

Cronica noastră

UN APEL

Stimate Domn,

Literatura sănătoasă pătrunde greu în masele poporului, în deosebi la sate și în școli.

De aceea scrierile mele, menite să fie cunoscute în straturile cele mai largi și mai adânci ale neamului nostru, suferă de lipsa răspândirii lor.

Până la punerea bazelor unei societăți de col portaj, a cărei inițiativă și conducere am luat-o, țin să număr rândurile celor cari apreciază bunele mele intenții și eforturile, ce paralel cu aiții, fac pentru ridicarea culturală a țării.

Cine dorește să mă-secondeze în această luptă are un deosebit prilej să dea dovadă de bunăvoință, ce nutrește față de scrisul curat românesc în general și de opera subsemnatului în special, primind să desfășoare în cercul cunoștințelor 5 (cinci) volume, în schimbul primirii unuia gratuit.

Expedierea va fi contra ramburs.

Cel mai nou volum al meu este: „Din țara lui Alb împărat”, basme, costând 55 lei.

În așteptarea răspunsului Dv., urgent și favorabil, vă rog să primiți salutările și mulțumirile mele.

Cu stimă,
Mihail Lunghianu
Scriitor, de trei ori premiat
de Academia Română
Consilier literar al Casei Școalelor
Buc. V. Principatele Unite 2, Villa

— xoox —

RECENZII

Pentru inima copiilor — revistă pedagogică. Anul XII, No. 3-4 Martie-Aprilie 1937. Redactori: I. Nisipeanu, profesor și Teodor Geantă, institutor. Secretar de redacție: Fl. Stănică.

E una dintre bunele reviste pedagogice, care timp de 12 ani, a adus însemnate contribuții la lămurirea problemelor în legătură, cu școala, copilul, cultura poporului, etc. E organul „Ligii Internaționale pentru educația nouă” (Geneva) pentru țara noastră, în care scop s'au publicat o mulțime de articole în această prețioasă revistă. Merită să fie cunoscută și cercetată de toți educatorii.

Abonamentul a fost redus la 100 lei anual.

Sănătatea — revistă ilustrată de medicină populară, igienă socială, educație morală și literatură medicală. Anul XXXVII, No. 3 — Maiu 1937. Redacția: strada Triumfului No. 7 - București.

Numărul acesta al revistei „Sănătatea”, închinat *Primăverii*, conține o mulțime de articole și sfaturi foarte interesante. Mame, părinți, educatori, nu uitați că revista d-rului Sigmand-Sigma nu trebuie să lipsească din casa nimănui, pentru că ea este sfetnicul tuturor de 37 ani. În fiecare număr veți găsi: sfaturi igienice, rețete practice, îndrumări pentru frumusețe și sănătate, versuri și

proză, studii istorico-medice, ilustrațiuni, etc.

Bărăganul — revistă pentru cultura sătenilor. Anul VII, No. 5 — Maiu 1937. Director: N. Tomescu-Baciu. Redacția: str. Pomul Verde No. 16, București II.

Am mai vorbit despre această prețioasă revistă. Revenim cu această ocazie, pentru ca să aflu și cei care nu știu încă, că revista Bărăganul e un bun organ de cultură pentru săteni și un sprijinitor de seamă pentru educatori în acțiunea de luminare a poporului.

Satul — revistă de cultură pentru popor. Anul VII, No. 78 — Maiu 1937. Director: Andrei Udrea. Redacția: Bd. cpt. aviator V. Craiu No. 13, București III.

Nu putem să trecem mai departe, fără să amintim, alături de „Bărăganul” și de valoroasa revistă „Satul”, pentru că amindouă urmăresc luminarea și cultivarea poporului prin sfaturi, îndemnuri, literatură, etc. Ce sunt aceste două reviste? Nu veți putea afla niciodată pînă nu le veți răsfoi. Veți fi răsfoit multe reviste, răsfoiți-le și pe acestea și sunt convins că nu veți regreta.

Sociologie Românească — Anul II, No. 2-3, Februarie-Martie 1937. Director: D. Gusti. Redacția: Institutul Social Român — București. Abonamentul anual 200 lei.

Remarcăm admirabilul articol al d-lui Gusti intitulat „Știința națiunii”, pe acela al d-lui Ion Conea cu titlul „Geografia satului românesc” (însoțit de planșe cu vederi). Deasemenea, prezintă importanță studiile: „Populația satelor românești” de D. Georgescu, „Asistența medicală rurală în România” de dr. G. Gheorgiu, „Organizarea sanitară a satului” de dr. Sabin Manuilă, etc., etc. Un studiu foarte interesant ne prezintă d. inginer I. Measnicov sub titlul „Raportul între știința de carte și numărul învățătorilor din România”. La „Cronici” și „Documente” însemnări interesante. E cea mai desăvârșită publicație sociologică.

Luceafărul — revistă pentru propagare culturală și armonie socială. Anul IV, No. 4 — Aprilie 1937. Director: Ioan N. Ciolan. Redacția: str. Gh. Lazăr No. 21 — Sibiu.

Prețioasă revistă de cultură generală, care publică articole din fiecare domeniu, începând cu „literatura și arta” și terminând cu „folklorul și arta populară”. Bine scrisă și îngrijit redactată, revista „Luceafărul” se clasează printre publicațiile de seamă.

Graiul Dâmboviței — revista Corpului Didactic Primar din jud. Dâmbovița. Anul XV, No. 3 — Martie 1937. Numărul acesta e închinat lui Ion Creangă cu pri-

leul centenarului nașterii sale. Articolele publicate în acest număr, despre Poveștitorul din Aumulești, aduc prețioase contribuții la cunoașterea cit mai de aproape a lui.

Eu și Europa — tribună de slovă și gând românesc. Anul II, No. 4 Aprilie 1937. Director: Ion Th. Ilea. Redacția și adm.: Calea Horia No. 20, Deva. Număr de Paști cu articole și versuri bune. Interesează și desenele din cuprinsul revistei, datorite d-lui S. Moldovan. Revista „Eu și Europa” are colaboratori care-i fac cinste.

Catedra — revistă pentru școlari, cercetași, străjeri, premilitari. Anul X, No. 98-99, Aprilie-Mai 1937. Director: D. Faur. Redacția: str. Cuza Vodă No. 45 Galați.

Numărul acesta închinat „Primăverii” și „Sf. sărbători ale Paștelui” aduce material foarte însemnat pentru serbări și șezători.

Luceafărul literar și critic. Anul X, Mo. 5 — Aprilie 1937. Director: Nicolae Graur. Redacția: str. David No. 63 — București.

Număr închinat sărbătorilor Paștelui cu prețioasele colaborări ale d-lor: N. Iorga, Ion Minulescu, Al. Stamatiad, Nic. Graur, Al. C. Aldea, Pr. Marin Vulpescu, prof. H. Mihăilescu, etc. etc. În fiecare număr material select și variat.

România aeriană — organul problemelor aeriene. Anul XI, No. 4, Aprilie 1937. În paginile acestei reviste se dezbate probleme în legătură cu: aviația, aerochimia și radiofonia. În numărul acesta semnează articole interesante: Lt. c-dor Gh. Iacobescu, Carlo de Rysky, Lt. Ar. Cujbă Andrei, etc. etc.

România administrativă — revistă pentru buna îndrumare profesională și apărarea intereselor funcționarilor administrativi. Anul XVII, No. 1 — Aprilie 1937. Directori: Teodor C. Marinescu, și Petre Ștefănescu. În acest număr colaborează: C. Atanasiu, Dr. Ivan M. Popu, Gavril Ursu, Al. I. Movilă, etc. etc. Cu prilejul împlinirii a 16 ani de existență și începerii anului al 17-lea următor al acestei reviste încă mulți ani rodnici.

Sămănătorul ortodox — revistă pentru îndrumarea religioasă și culturală a tuturor creștinilor. Anul III, No. 2 — Aprilie 1937. Sămănătorul ortodox seamănă necentenit sămânță bună, sămânță plină de viață pentru hrana sufletească a bunilor creștini.

Numărul acesta închinat sărbătorilor Paștelui aduce contribuții prețioase.

I. Lupu-Rijlețu
— oxxo —

CARTI

În editura „Scrisul Românesc” Craiova, a apărut lucrarea „Cântările Liturghiei”, întocmită pentru școală și popor de către d. prof. I. Popescu-Pasărea, pr. Gh. Comana și G. Breazu, conținând melodiile liturgice așa cum le-am pomenit în tradiția noastră bisericască.

Tipărită într'un format de buzunar, această cârticică este în același timp îndreptarul liturgic sigur pentru tot credinciosul, fie de cântă, fie de participă la sfânta slujbă, putând urmări desfășurarea, cu mintea, cu inima sau cu glasul, a dramei liturgice.

Se găsește de vânzare la toate librăriile.

În editura „Scrisul Românesc”, Craiova-București, a apărut „Prohodul” îngrijit de d-nii prof. I. D. Chirescu și G. Breazu, conținând, în afară de textul tradițional, orânduit strofic și textul muzical în notație psaltică și linie occidentală.

Ecteniile, mică și mare, precum și Sfintele Dumnezeule sunt compuse pe motivele melodice ale stării I din Prohod.

Se găsește de vânzare la toate librăriile cum și la Editură. Prețul Lei 20.

P. I. Tomescu „Monografia școlii noastre No. 10 Arad” Tiparul „Concordia”-Arad.

În paginile „Monografiei” alcătuită cu multă conștiințiozitate de colegul Tomescu, se găsesc adevăruri istorice de necontestat, exemple de muncă pilduitoare, exemple de oameni care și-au trăit viața muncind constructiv pe ogorul învățământului românesc dela Tisa. Se cuvine cinste și recunoștință pionierilor culturii naționale din partea de vest a țării.

Desioinicului coleg Tomescu, cu toată modestia de care a dat dovadă totdeauna, i se cuvin bine-meritate laude. Pilda lui ar trebui urmată de cîți mai mulți colegi, pentru a cunoaște toată lumea pe fauritorii sufletului românesc.

Preot D. D. Ștefănescu-Văleanu „Matia”, roman. Editura Librăriei „Principele Mircea”, Str. Doamnei No. 10 — București.

Al. Dumas-Père „Vicentele de Bragelona”, roman. În românește de Eugenia Miulescu. Editura Librăriei „Principele Mircea”, Str. Doamnei No. 10 — București. Au apărut pînă în prezent 5 volume. Prețul unui volum lei 40.

Pierre Bovet „Psichanaliza și educația”. Traducere de Victor N. Popescu. Editura Librăriei „Principele Mircea”. Str. Doamnei No. 10 — București. Prețul lei 20.

Lucia Alioth (născută Principesa Caradja) „Noi care nu simțim”, versuri. Editura „Tipar-nița” — Str. Dr. Istrate No. 10 București. Prețul 60 lei.